75 років Служби Народові

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
„Svoboda", 81-83 Grand St
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 72. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го КВІТНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 17, 1968 No. 72. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 16 квітня, 1968

В АМЕРИЦІ

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, що демократичні виборці, коли б їм прийшлося вибирати з поміж трьох кандидатів, то вони найменували б на кандидата на президента таких кандидатів: 35 відсотків віддали б голоси на сенатора Роберта Кеннеді, 31 відсоток на віце-президента Гомфрі і 23 відсотки на сенатора МекКарті. Коли б вибирали тільки з двох, то Кеннеді діставби 46 відсотків, Гомфрі 41; в іншій комбінації Кеннеді мав би 46, а МекКарті — 37. Треба додати, що Гомфрі ще не повідомив про свою кандидатуру, а Кеннеді і МакКарті вже довший час ведуть виборчу кампанію.

З УРЯДОВИХ КОЛ ВИЯВЛЯЮТЬ, що поліція й військо під час недавніх вуличних заворушень діяли свідомо стримано, бо мали наказ згори, щоб більше шанували людське життя, як мертві речі. Тому і поліцисти і вояки менше користали з пальної зброї, було менше пострілів до злочинців і менше до поліцистів та ґвардистів. Закон про поборювання злочинів під час вуличних заворушень незмінений, але змінено спосіб, як цей закон здійснювати. Давніший спосіб вимагав вбивати людей, щоб рятувати предмети, власність людську. Тепер поліція ставить собі ціллю припинити заворушення, а не вбивати людей.

СЕНАТОР РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ ТРУСТОН МОРТОН домагається, щоб президент Світового Банку, колишній секретар оборони президентів Кеннеді і Джансона, Роберт МекНамара, зрезиґнував зі свого становища тому, що, займаючи високе урядове становище, підтримує кандидатуру сенатора демократа Роберта Ф. Кеннеді, який старається про демократичну номінацію на кандидата на президента. МекНамара для телевізійної авдиції вихваляв ролю Роберта Ф. Кеннеді, як головного прокуратора під час відомої кризи на Кубі в 1962-му році. МекНамарра твердив, що це Роберт Кеннеді допоміг перебути цю кризу переможно для ЗСА, виявивши велику енерґію та відвагу й розум.

ВІЦЕ-АДМІРАЛ ГАЙМЕН РІКОВЕР майже два роки домагався, щоб Департамент Оборони погодився на побудову нового типу сильніших і швидших підводних атомових човнів, щоб можна було протиставитися совєтській підводній атомовій фльоті.

У СВІТІ

СОВЄТИ ПЕРЕВЕЛИ УСПІШНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ з двома штучними сателітами, що їх вистрелили в минулу неділю. „Космос 212" і „Космос 213" летіли один біля одного впродовж 3-ох годин і 50-ох хвилин, після того за наказом з Землі розділились і — знову же керовані радарними спорудами з Землі — приземлились та осіли на ближче непроголошеному місці в СССР. Цей експеримент вважають за заповідь недалекого вислання Совєтами в космічний простір нового космічного корабля з людською залогою.

СЛІДСТВО В ЧЕХІЇ УСТІЙНИЛО, що чеського міністра закордонних справ д-ра Яна Масарика вбили з наказу Сталіна совєтські аґенти, які під командою майора Франца Шрамма та з допомогою від чеського коляборанта вдерлися вночі з 9 на 10 березня 1948 р. до кімнати Яна Масарика в будинку міністерства закордонних справ у Празі, витягли його з ліжка і скинули з вікна на четвертому поверсі на подвір'я. Шрамма убив після того чеський патріот 23-річний Мілослав Хоц, якого арештували з 130 іншими членами чеського протикомуністичного підпілля. Його повісили 19 червня 1949 р. Всіх, що могли виявити дійсну причину смерти Яна Масарика — комуністи винищили, — врятувались дві особи, які тепер виявили правду.

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ „ЛІВІ" СТУДЕНТИ УЛАДЖУВАЛИ в кількох найбільших містах бурхливі демонстрації у зв'язку з атентатом проти лідера „лівої" студентської організації 28-літнього Руді Дучке в Західньому Берліні. Однаково Дучке, як його напасник 23-річний Йозеф Бахман, правих поглядів, ранений поліцією, виліковуються з ран у шпиталі. Головним предметом демонстрацій була „Більд Цайтунг", що має 5 мільйонів тиражу, і її видавець Аксель Шпрінґер. Студенти перешкоджували в доставі того часопису. Канцлер Кізінґер перестеріг лівих студентів. Арештовано кількасот осіб, між ними 19-річного сина міністра закордонних справ Віллі Брандта, соціяліста.

У ПОЛЬЩІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ЗАКУЛІСОВА БОРОТЬБА за владу, при чому суперник Ґомулки, міністер внутрішніх справ генерал Мєчислав Мочар публічно критикував орган Ґомулки „Політику" за її буцім-то сприяння т. зв. „москвовітам", себто тим польським комуністам, які з вибухом другої світової війни втекли до Москви, там перейшли вишкіл і вернулися до Польщі на керівні становища. Між ними було багато жидів, дармащо теперішній антисемітський курс звертається проти жидів, як ніби лідерів ліберального напрямку, „ревізіоністів", а „москвовіти" — це сталіністи.

Помер композитор Борис Лятошинський

Київ. — Визначний український композитор і педагог Борис Лятошинський помер 15 квітня 1968 р. на 73 році життя. Як повідомило 15 квітня пресове аґентство „Ройтер" з Москви для світової преси, „признання за його працю прийшло після смерти Сталіна" і що „Лятошинський, всупереч багатьом українським композиторам, радше писав симфонічні твори, аніж вокальні, базовані на фольклорі". „Ню Йорк Таймс" з 16 квітня в посмертній згадці виділив такі праці покійного композитора, як „Слов'янський Концерт", переробку „Тараса Бульби", сюїту „Тарас Шевченко", сюїту „Ромео і Джульєта", а також п'ять симфоній. Борис Лятошинський народився 1895 р. в Житомирі, у 1919 р. закінчив Київську консерваторію, працював викладачем музики, в роках 1935-38 — у Москві в консерваторії. В музиці він був одним із найяскравіших представників модерного напряму, використовуючи атональну техніку. Написав опери: „Золотий Обруч", „Щорс", зредаґував та інструментував опери Миколи Лисенка „Енеїда" і „Тарас Бульба"; написав 5 симфоній, декілька концертів для фортепіяна, багато сольотих пісень, „Увертюру на чотири українські народні теми", був автором музики до багатьох кінофільмів, у тому для фільмів „Іван", „Тарас Шевченко", „Іван Франко", „Григорій Скоровода", „Кармелюк" та ін. Залишив багато обробок українських народних пісень. Разом із Левком Ревуцьким, Борис Лятошинський виховав цілу плеяду українських композиторів молодшого покоління. Похований у Києві.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН НАРАДЖУЄТЬСЯ НА ГАВАЯХ ПРО СИТУАЦІЮ У В'ЄТНАМІ Й КОРЕЇ

Гонолюлю. — Президент Джансон прибув в понеділок 15 квітня до Гонолюлю на Гавайських островах, щоб стрінутися там з президентом Південної Кореї Чунґ Гі Парком, як також перевести наради з найвищими військовиками про ситуацію у В'єтнамі. Зустріч з південно-корейським президентом була призначена на 7 квітня, але Президент відкликав тоді свою подорож на Гаваї у зв'язку з убивством д-ра М. Л. Кінґа й муринськими заворушеннями. Нарада з президентом Чунґ Гі Парком важлива з уваги на стурбування південних корейців можливими негативними наслідками для безпеки Південної Кореї, якщо в'єтнамські комуністи осягнули б в переговорах з Америкою такі поступки, які вони розуміли б, як свою політичну виграну. Південно-корейський уряд був невдоволений і стубований, що американці переговорювали з північно-корейськими комуністами в справі схопленого Північною Кореєю в січні цього року американського корабля „Пуебло" разом з його 80-членною залогою; той корабель і його залога дотепер знаходяться в руках комуністів. Після свого прилету до Гонолюлю Президент заявив у короткій промові, що Америка веде тепер паралельну подвійну політику: намагається осягнути мир у В'єтнамі у переговорах з Північним В'єтнамом, але й протиставиться з цілою рішучістю кожному ворожому викликові на воєнному фронті. Президент запевнив, що в переговорах щодо місця першої зустрічі з північно-в'єтнамськими комуністами Америка не переводить ніяких „пропаґандивних вправ" та бажає якмога швидше розпочати розмови. Президентові товаришать адмірал Джан МекКейн, який стане наступником адмірала Ґрента Шарпа на становищі головного команданта збройних сил ЗСА на Тихому океані, — голова об'єднаних шефів штабів ген. Ерл Вілер, — асистент Президента для далеко-східніх справ Вілліям Банді, — шеф протоколу Енджір Біддл Дюк, спеціяльні асистенти Волт Ростов і Чарльз Морфі, пресовий секретар Джордж Кристіян та південно-корейський амбасадор у Вашинґтоні, Донґ Йо Кім. Наради з південно-корейським президентом були передбачені на середу 17 квітня.

Щодо місця і часу зустрічі представників З'єднаних Стейтів і Північного В'єтнаму, то все ще нема порозуміння. Америка відкинула запропоновані Північним В'єтнамом місця — столицю Камбоджи Пномпень і Варшаву, подавши за причини, що в Камбоджі нема американської амбасади, а комуністична Польща не є невтральною державою. З свого боку ЗСА назвали Вієнціян у Ляосі, Раңгун у Бірмі, Ню Делі в Індії й Бандунґ в Індонезії, в невтральних країнах. ЗСА наполягають, щоб перші розмови велися в будь-котрій невтральній країні. Північний В'єтнам проголосив демагогічно-пропаґандивну заяву з закидами на адресу ЗСА, що вони „зумисне" відтягають час зустрічі, відкидають без сутніх причин пропоновані міста та з свого боку пропонують „невідповідні" місця. В'єтнамські комуністи закидають Америці, що вона заперечує тепер кількакратним заявам президента Джансона, що Америка готова вислати свого уповноваженого представника на „кожне місце у світі" задля переговорів. Американський Уряд рішуче відкинув закид плянового відтягання переговорів і з свого боку закинув комуністам злу волю. Неофіційно подано ту причину відкинення Варшави, як місця переговорів, що там існує комуно-китайська амбасада і що, китайські комуністи напевне раз-у-раз під'юджували б північних в'єтнамців та що комуністична Польща не булаб прихильним господарем. Голова Камбоджи Нородом Шіганук, який сам зірвав був з ЗСА дипломатичні взаємини та постійно солідаризувався з Північним В'єтнамом і південно-в'єтнамським Фронтом Національного Визволення, тепер „образився", що ЗСА відкинули Пномпень, та заявив, що „Камбоджа цього ніколи Америці не забуде".

СТУДЕНТСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В НІМЕЧЧИНІ

У кількох західньо-німецьких містах студенти уладили демонстрації у зв'язку з атентатом на лідера лівих студентів у Західньому Берліні Руді Дучке. Поліція у Західньому Берліні розганяла 5.000 демонструючих студентів сильними струмами води з пожежних возів. Було багато ранених і потурбованих і багато арештованих.

Північні корейці вбили з засідки 2-ох американців

Сеул. — В минулу неділю відділ північно-корейського війська перекрався почерез демаркаційну лінію і обстріляв скорострільним вогнем та обкидав ручними гранатами з засідки американське військове вантажне авто, яке їхало до Панмунджому у невтральній смузі. Згинули два американські і два південно-корейські вояки і два американці були ранені. ЗСА зголосили негайний протест і вимогу, щоб спільна комісія прослідила той „інцидент". Комуністична Північна Корея відкинула ту ноту, заявивши облудно й цинічно, що вона не має з тією справою ніякого діла.

ЗСА зменшують видатки на космічну програму.

Ню Йорк. — Витрати ЗСА на космічну програму в 1966-му році становили 5.9 більйона дол., але пізніше вони щороку зменшувалися внаслідок витрат на війну в Кореї. В 1967-му році на Космічну програму видали в Америці 5.3 більйона дол., в 1968-му році на цю ціль призначено тільки 4.7 більйона. Сподіваються, що видатки на космічну програму у фінансовому році, що зачнеться 1-го липня 1968 будуть ще менші. Національна Аеронавтична і Космічна Адміністрація передбачає, що лет астронавтів відбудеться згідно з пляном в 1969-му році. Але фахівці від космічної програми, що мали б робити програми, що лали б робити американські астронавти після 1969-го року. Брак коштів не дозволив скласти програму дальших дослідів космосу після здобуття Місяця. Вже тепер звільнюються робітників в космічній програмі. В 1960-му році число робітників виносило 420,000, тепер воно менше від 300.000, і що місяця зменшується на 4,000. Нема програми, що треба досліджувати в Космосі після того, як астронавти дістануться на Місяць.

Великдень відсвятковано традиційно в Єрусалимі — у Римі Папа виголосив промову до 100.000 вірних

За щорічним звичаєм у Велику П'ятницю йшов похід прочан Зресною дорогою, почавши від місця, на якому Пилат видав засуд смерти на Христа, аж до Оливної гори і на місце розп'яття, зупиняючись на окремих етапах, де Христос падав під тягарем хреста. Воскресну Утреню відправив в святині Святого Гробу патріярх Єрусалиму, монсіньйор Альберто Горі. Хоча Великдень Православної і Греко-католицької Церкви за старим стилем припадає щойно 21 квітня, в урочистій Богослужбі взяли участь представники різних християнських віровизнань. Однак в цьому році було в Єрусалимі багато менше прочан: це вперше святі місця, які знаходились під йорданським правлінням, тепер знаходяться під ізраїльською адміністрацією. Ніхто не прибув з закордонних християн-арабів, ані взагалі з арабських держав, а часті сутички між Ізраїлем і Йорданією відстрашили туристів.

У Римі Папа Павло VI взяв участь у Велику П'ятницю в півторагодинній процесії, що йшла з Ватикану до Колізею, а на колишній арені здвигнено великий хрест. У Велику Суботу Папа відправив Богослужбу в церкві св. Павла, а у Воскресну Неділю виголосив промову до 100.000 вірних, зібраних на площі св. Петра. Понтифікальну Богослужбу відправлено перед входом до собору св. Петра, не зважаючи на дрібний дощик. Папа підкреслив всемогучість Бога, задокументовану чудесним воскресенням Христа, і закликав до віри „у перемогу в сфері неможливих справ, до надії на такі новості, які обновлять історію людства". Папа висловив переконання, що внедовзі настане мир на Далекому Сході та закликав — з очевидним натяком на вбивство Мартіна Лютера Кінґа й муринські заворушення в Америці — до викорінення „колективних еґоїзмів", як „расизм, націоналізм, клясова ненависть та панування упривілейованих народів над слабими". Папа павло VI виявляв наприкінці минулого тижня погіршення здоров'я. Були вістки, що він усе ще не видужав цілком з минулорічної операції. Але в минулу неділю промовляв знову чистим і дзвінким голосом.

Католицький архиєпископ Францішек Томашек заявив у надії на такі новості, які ділю у Празі, що „після довгих років Христос знову переміг у цій країні".

Молодечі організації заплянували ряд спільних акцій та імпрез

Ню Йорк. — Представники організацій молоді, зібрані на чергових нарадах минулої п'ятниці, 12-го квітня, в приміщеннях „Пласту" в Ню Йорку, узгіднили цілий ряд спільних акцій та імпрез української молоді на 1968 і 1969 рік,. Як і в минулих роках, групи молодечих організацій „Пласту" СУМА, студентів і спортовців візьмуть участь у Параді Льояльности, яка проходитиме 27-го квітня вулицями Ню Йорку. Негайно після паради буде влаштоване спільне віче української молоді в обороні людських прав поневоленого українського народу і його переслідуваних діячів культури. Зібрана молодь винесе спільні резолюції і з цього віча пройде маніфестаційним походом з транспарентами під будинок Об'єднаних Націй. В наступному дні, тобто 28-го квітня, який призначений для маніфестацій солідарности з українським народом, виїдуть групи представників молодечих організацій з прапорами до Вашинґтону, де біля пам'ятника Т. Шевченкові відбудеться влаштована УККА демонстрація з виступами відомих промовців. До цих самих акцій в обороні людських прав українського народу належать теж петиції до Міжнародної Комісії Людських Прав, яка саме відбуватиме наради в Тегерані. Представники СУМА і „Пласту", як теж СУСТА, зреферували на останніх нарадах в Ню Йорку їхні широко-закроєні акції збирання підписів під готовими текстами петицій.

Д-р Едвард Жарський звітував на цих нарадах про підготовку до створення „Крайової Виховної Ради ЗСА", а після цього подав цілий ряд інформацій про спортові імпрези Української Спортової Централі Америки і Канади, в яких щорічно беруть участь члени молодечих організацій. Після короткої дискусії вирішено посилити серед молоді акцію здавання норм для здобуття Відзнак Фізичної Вправности, як теж заплановано на наступний рік велику спортову імпезу для відзначення героїв Крут. Зібрані представники молодечих організацій однозгідно постановили включитися в акції УККА для відзначення „Тижня Поневолених Націй".

Цими успішними і прикладними нарадами представників молодечих організацій, що їх скликав Координатор Молоді УККА інж. Ігор Чума, сам представник СУСТА, проводив представник Головної Управи СУМА мґр Євген Гановський. Живу участь в нарадах взяли, крім згаданих: інж. Ярослав Бойдуник, Павло Дорожинський і Христя Навроцька від Крайової Пластової Старшини та д-р Едвард Жарський і Володимир Сохан від Української Спортової Централі Америки і Канади.

ГРОМАДИ І ОРГАНІЗАЦІЇ ГОТУЮТЬСЯ ДО ДНЯ СОЛІДАРНОСТИ З УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ

Ню Йорк. — З Канцелярії Українського Конґресового Комітету Америки інформують, що з багатьох наших громад наспівають повідомлення про пляновані на 28 квітня ц.р. маніфестації, віча і походи на відзначення Дня солідарности з українським народом.

З ЦЕНТРАЛІ ЦЕСУС-у повідомлено про рішення українського студентства активно включитись у масові маніфестації в обороні людських прав засуджених в СССР без гласного суду, переважно молодих діячів української культури, та в обороні прав українського народу. Ще 23 березня ц.р. вирішили видати відповідний Комунікат, а до Комісії в справах Прав Людини в Монтреалі, в Канаді, відіслали телеграму, яка буде передана на Міжнародну Конференцію Прав Людини в Тегерані. Як уже повідомлялось, українські студенти в Монтреалі зібрали 2 000 підписів поміж канадійськими студентами під Петицією в обороні прав української молоді в поневоленій Україні. Студенти візьмуть активну участь у Дні солідарности з українським народом.

КЛІВЛЕНД, Огайо.— Відділ УККА повідомляє, що в п'ятницю 26 квітня відбудеться пресова конференція для місцевої і стейтової американської преси, радія і телевізії в справі потоптання людських і національних прав України та ін. поневолених большевицькою Москвою народів. Сподіваються участи близько 50 американських журналістів і кореспондентів. У неділю 28 квітня відбудеться протестаційна маніфестація в авдиторії св. Йосафата на Пармі, з промовою конґресмена Майкела Фіґена та винесенням резолюцій. Крім того, у великому National City Bank-у за спонзорством визначної румунської діячки, буде виставка різних політичних матеріялів відносно поневолених націй, в тому й матеріялів англійською мовою, надісланих з Централі УККА про нових українських політв'язнів у Мордовії.

ФІНІКС, Арізона. — Невелика відносно громада розвиває під керівництвом Відділу УККА значну активність. Місцевій пресі переслана стаття про переслідування української культури і її діячів в СССР. Голова Відділу Вол. Фещенко-Чопівський був запрошений виголосити на цю тему доповіді в Phoeniv Lions Club 18го і 25-го квітня в Executive House в Скотдейли, на бенкеті „Синів Американської Революції". Переслано матеріяли і прохання до сенаторів і конґресменів стейту Арізони, щоб вони виголосили відповідні промови в Конґресі у Вашинґтоні. Від 1 до 2 год. дня 26 квітня радіовисильня KDOT буде передавати інформацію голови Відділу УККА про 50-ліття УНР, 30-ліття штучного голоду в Україні, про найновіші переслідування письменників та ін. діячів культури й науки в УССР. У неділю, 28-го ц.м. в обох українських церквах молебні за український народ. Того ж дня о 3-ій год. в залі української православної церкви — Військовий Апель з рамени Організації Ветеранів та зачитання резолюцій- протестів, призначених для Тегерану.

ПАССЕЙК, Н. Дж.. У неділю 28 квітня — протестаційний похід вулицями міста до Парку ім. Т. Шевченка, де відбудеться громадський мітинґ з промовами українських і американських діячів. Очікується виступу конґресмена Н. Джолсона та представника Міської Управи. Місцева американська преса вже писала в прихильному тоні про плянований Відд. УККА похід і мітинґ в обороні прав українського народу. Будуть прийняті відповідні резолюції для Тегерану.

МАЯМІ, Флорида. Протестаційне віче в обороні нескореної України відбудеться у неділю 28 квітня, о 3-ій по полудні, в Українсько-Американському Клюбі, 3595 Північний Захід, 35-та вулиця. Резолюції будуть переслані до Тегерану.

ВІЛТОН, Півн. Дакота. Як повідомив д-р Антін Жуковський, протестаційне віче відбудеться 28 квітня, з прийняттям відповідних резолюцій для Тегерану. Крім того, д-р А. Жуковський вже є в контакті з сенаторами і конґресменами стейту і сподівається, що вони подадуть одержані з Централі УККА матеріяли про переслідування В. Чорновола, П. Заливахи, Юрка Шухевича та ін. до Конґресового Рекорду у Вашинґтоні; надіслані з Ню Йорку матеріяли охоплюють цілість української проблеми та насвітлюють позбавлення української людини людських прав у московсько-комуністичній імперії СССР.

БОФФАЛО, Н. Й. У неділю 28 квітня протестаційна маніфестація, о 4.30 по пол. в українському домі „Дніпро". Промовлятиме проф. Зенон Саган. Резолюції будуть переслані до Тегерану.

ЛІГАЙ ВЕЛЛІ, Па. З ініціятиви Відділу УККА округи Аллентавн у неділю 28 квітня, о 4-ій по полудні — протестаційне віче в залі „Лицарів св. Юрія". Сподіваються приїзду учасників віча з різних, в тому й далеких, місцевостей.

Помер кол. видатний старшина УСС Богдан Гнатевич

З чеської Праги наспіла вістка, що помер там наприкінці минулого тижня на 76-му році життя Богдан Гнатевич, колишній сотник Українських Січових Стрільців. Він був начальником вишколу Січових Стрільців у Білій Церкві, пізніше начальником Оперативного Відділу 1-го корпусу Української Галицької Армії. Перейшовши цілу Визвольну Війну — був у 20их рр. членом революційної Української Військової Організації, що її заснували в Західній Україні колишні старшини, і потім членом ОУН. Був за Польщі політичним в'язнем; був редактором і головним співавтором „Історії українського війська", що вийшла спершу у Львові у видавництві Ів. Тиктора і згодом була доповнена і перевидана у Вінніпеґу в Канаді. Богдан Гнатевич належав до найактивніших і найбільш відомих колишніх Українських Січових Стрільців та взагалі українських старшин із періоду наших визвольних змагань.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бешкети, закони і — освіта

Минулого тижня Палата Репрезентантів схвалила новий закон з ділянки расового законодавства, цим разом про заборону відмовляти винайм помешкань або продаж домів з расових причин. Це так званий закон про „відкриті двері", який викликав був поважний спротив і численні застереження не тому, щоб обмежувати муринів у правах винайму помешкання чи купна дому, а тому, що в такому законі добачувано обмеження конституційної свободи білих громадян розпоряджатися своїм приватним добром, як кому до вподоби.

Коли відбувалось голосування в Конгресі, на вулицях Вашингтону муринські підлітки продовжували грабежі, горіли підпалені ними доми, і тільки сувора поліційна година та присутність у столиці держави близько 12.000 війська протиділи ще більшим злочинам. Ті заворушення проходили ніби в реакції на вбивство д-ра Мартіна Лютера Кінґа, але насправді були вони глумом над його свіжою могилою, бож він закликав до боротьби за расову рівність ненасильними засобами. Минулорічні муринські заворушення дали внаслідку так званий „беклеш", неґативну реакцію в постаті збільшеного спротиву реформам у користь расової рівности. Це був бумеранг, що вдаряв по муринських інтересах. Коли ж тепер приспішено схвалено закон про „відкриті двері", то це сталося не під натиском муринських заворушень, а в реакції на вбивство Мартіна Лютера Кінґа, в признанні правди, що від часу Громадянської війни так довго заґавано в практиці здійснювання расової рівности, що треба це занедбання надолужити приспішеним законодавством.

А втім, чи взагалі можна вирішити муринську проблему в Америці — законами? Прийнявши навіть, що всі ті закони будуть масово і льояльно реалізовані, чи переконають вони отаких бешкетників, що не слід грабувати, підпалювати, стріляти з вікон і дахів?

Яка цьому рада? Час і освіта, освіта і час — це єдині чинники, які конструктивно і позитивно розв'язують расову проблему в Америці. Знаємо з щоденної практики, що освічені мурини не різняться своєю поведінкою, своїми манерами, своїм світоглядом від освічених білих. Злочинці бувають в усіх расах, усіх націях, усіх країнах. Але вони становлять виїмки. Їх немає стільки, щоб треба було проти них мобілізувати військо. Ті злочинні маси зникнуть з американських вулиць, коли муринське суспільство в масі перейде через школи.

Незвичайний ювілей

Український літописець Нестор з часів княжої України занотував під роком 988-им надзвичайне розпорядження київського князя Володимира Святославича: „Князь ... послав нача поімати у нарочитоє чади діти, і даяти нача на ученьє книжноє". За цим розпорядженням князя, вибраних дітей забирали з дому і приводили до школи. Матері, незвичні до таких заходів, як згадує літописець Нестор, плакали за тими дітьми, немов за померлими... Але створена 980 років тому в Києві перша українська школа працювала, а в першій половині XII стол. в тому ж Києві при манастирі відкрито і школу для дівчат.

Так майже тисячу років тому Україна розпочала своє шкільництво, розпочала в той час, коли ще не було чутки-вісти про Московщину... За козацьких часів закордонні відвідувачі в багатьох записах залишили свідчення про широке розповсюдження грамотности на українських землях. Досить згадати, що Києво - Могилянська Академія в XVI стол. утримувала тісні зв'язки із паризькою Сорбоною...

Підступне приєднання України до Росії погубно вплинуло на розвиток нашого шкільництва. Його добивали валуєвські „укази", переслідування українського друкованого слова, царські русифікаційні заходи.

З вибухом Української Національної Революції в 1917 р. спонтанно почало відроджуватись і наше шкільництво. Ще з десяток років після московсько - большевицької окупації України українська школа, поборюючи різні перешкоди, розвивалась. Але вже в 30-их роках почались утиски, потім різного роду совєтські експерименти в шкільництві, а там і відвертий русифікаційний тиск. І хоча нині серед українців немає неграмотних людей, зате вже є мільйони, яких Москва терором та приманками довела до того, що вони вважають чужу російську мову — за свою...

Цього місяця, маніфестуючи з нагоди „Дня солідарности з українським народом", не забудьмо про те, що Україна мала школу 980 років тому, а тепер червоні, як колись білі, московські сатрапи донищують українське шкільництво.

В. Ткач

ПЕРЕМОГА „НАЦІОНАЛ-КОМУНІЗМУ" В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ

(1)

Опозиційні рухи й демонстрації в Польщі і Чехо-Словаччині — це вже сьогодні перейдений етап, який доповадив у цих країнах до протилежних результатів. В Польщі перемогла „консервативна" лінія комуністичної партії, провадиться „чистка" в урядовому апараті, серед професорів і навіть в армії та робиться лише туманні обіцянки на адресу студентів розглянути їх домагання. У Чехо - Словаччині перемогла опозиція, яку очолив новий провід самої комуністичної партії. Чи це значить, що в Чехо - Словаччині переміг т. зв. націонал - комунізм?

Насамперед треба визначити, що це таке взагалі націонал - комунізм? Стислої й виразної дефініції цього напрямку, властиво, немає. Беручи загально й без жадних претенсій на науково-формальне окреслення, можна вважати, що т. зв. націонал - комуністи в тих чи тих країнах к о м у н і стичного блоку прагнуть затримати у себе комуністично - совєтський устрій, але водночас жадають унезалежнення від впливів Совєтського Союзу, „власного шляху до соціялізму" в своїх таки справді самостійних державах, при чому водночас позначаються тенденції до певної демократизації, лібералізації внутрішнього режиму.

Абстрагуючи від Китаю й Альбанії, які становлять цілком окремі феномени в колись єдиному — за часів Сталіна — комуністичному бльоку, — до цього часу лише одній Югославії та, до певної міри, Румунії пощастило здійснити згрубша накреслену вище програму націонал - комунізму. Тепер маємо нову спробу в Чехо-Словаччині.

Угорська революція 1956 року, яка відбувалася радше під націонал - комуністичними, як під демократичними гаслами, була здушена совєтськими танками. Польський „жовтень" 1956 року дав зовсім інші наслідки, ніж сподівалися. „Націонал-комуніст" Гомулка, прийшовши до влади, накреслив програму, в якій були перспективи не тільки „унезалежнення" від Москви, але й далекойдучої „демократизації". З цього нічого не вийшло, і тепер поліційний режим Гомулки здушує демонстрації польської молоді, яка вимагає свободи і демократії.

Таким чином, приклад Польщі говорить про те, що націонал - комунізм, у певних випадках, спричиняється якраз до стримання антикомуністичних і антимосковських рухів, обіцяючи реформи, а пізніше повертаючись на шлях реакційного, „консервативного" к о м у н і з м у, підлеглого Москві. При чому стається це навіть не тому, що цього свідомо прагнуть націонал - комуністи, але тому, що їх змушують діяти так, а не інакше, непереможні обставини.

У зв'язку з цим варто пригадати ролю і долю українських націонал - комуністів з 20-х і 30-х років. Невідомо, чи гасла української революції 1917 року перемогли б і чи встановлена цією революцією Українська Народна Республіка могла б втриматися, якби у ті часи не діяли також українські націонал-комуністи. То були дуже складні часи, і доля суверенної української держави була узалежнена не тільки від внутрішньоукраїнського становища ,але й від складної міжнародної ситуації. Проте, українські комуністи таки собі допомогли совєтській Москві закріпити своє панування в Україні. Одні діяли як переконані „інтернаціоналісти" к о м у н і сти (Скрипник, Чубар, Петровський, інші) — як ті, що зневірилися в перемозі національно - демократичної України і вважали за корисне для української справи „достосуватися" до вимог комуністичної Москви (Шумський, Любченко і назагал всі українські „боротьбісти" або „укапісти"). Згодом Москва знівечила всі надії українських націонал - комуністів (самостійна радянська Україна в союзі з РФССР, політика українізації тощо), а їх самих винищила.

Отже, український націонал - комунізм у минулому не відіграв позитивної ролі, не здійснив своєї програми і не „усамостійнив" чи „здемократизував" совєтську Україну.

Що ж діється тепер у Чехо - Словаччині і чи націонал - комунізм (назвімо так умовно той переходовий стан, який там тепер запанував) здається в ній закріпитися? З усіх заяв нового комуністичного проводу виразно проглядають дві напрямні розвитку, які, якщо себе взаємно цілковито не заперечують, то в кожному разі діють у протилежному напрямкові.

З одного боку — це обітниці далекосяжних реформ, дальшого розвитку процесу демократизації, що в своєму кінцевому результаті має доповадити до встановлення „соціялістичної демократії". З другого боку — це категоричні ствердження, що провід у житті нації залишиться далі в руках комуністичної партії і що Чехо - Словаччина буде далі в найтіснішому союзі з комуністичною Москвою.

Це — найголовніше, що можна було вичути із заяв нового комуністичного лідера Дубчека, що їх він склав після пленуму ЦК комуністичної партії в кінці березня, на початку квітня та після конференції провідників комуністичних партій у Дрездені, на якій Дубчек звітував Брежнєву щодо ситуації в Чехо - Словаччині.

Є багато симптомів, які говорять за те, що процес справжньої демократизації, а значить і послаблення, якщо не ліквідації комуністичної диктатури, натрапляє на великі труднощі, і його прихильники змушені йти на різні „компроміси". Бо, всупереч спростуванням з Москви, в Дрездені зроблено масивний натиск на Дубчека і його прихильників. Назвімо кілька з цих симптомів.

(Закінчення буде)

К. Крупський

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ

Українцям в Америці вже відоме ім'я американської письменниці у к р аїнського походження Марії Галун-Блак. Серед її досить багатого доробку в ділянці літератури для дітей є декілька книжок з чисто українською тематикою: „Марія", „Тітка Америка", переклад на англійську мову, збірки українських народних казок.

Книжки Марії Галун-Блак американські знавці дитячої літератури на крайовому конкурсі в 1966 р. зачислили до кращих.

З присмністю довідуємося про черговий успіх Марії Галун-Блак: її нова книжка „Дем'янові два світи" вийшла 1-го квітня у видавництві МекДоналда в Лондоні. Це видавництво продає свої книжки для шкільних бібліотек по всій Британії. Однак, було б помилковим думати, що цей успіх письменниці прийшов без перешкод.

Видавництво МекДоналд, рекламуючи у своєму періодику „Шкільний бібліотекар" цю книжку, подало, що її головним героєм є російський хлопець.

Наведену „помилку" виправлено після того, як авторка і видавництво обмінялися кількома листами. Наведемо тільки перший лист авторки, датований 29-го січня 1968 р.:

„Сьогодні я одержала взірець оголошення, яке ви приготовили на мою книжку „Дем'янові два світи". Я дуже розчарована. Називати Дем'яна „російським хлопцем" це гірше як називати ірляндця англійцем, бо походження українців і росіян відмінне. Знання мови котрогось із цих народів ні в якому разі не дає автоматичного знання мови другого народу, бо їхня історія, а також культура та обичаї різні... Київ — столиця України. Дем'ян — український хлопець, і коли хтось уважає, що „те саме, що Росія", і „те саме, що росіянин", то не може робити більшої помилки. І якщо хтось думає, що я пишу про якусь маловідому групу, помиляється не менше, бо я пишу про 45-мільйонову народність. Якщо ми вже розрізняємо африканські племена, то певністю можемо розрізняти нарід, який ще перед X століттям вийшов з племінного життя. Найвища пора починати це робити.

„Багато людей пишуть і можуть писати про Росію, — закінчує свого листа Марія Галун-Блак, — але дуже мало можуть писати зі знанням про Україну... Сподіваюсь, що Ви зробите коректу. Не хочу, щоб моя праця була заперечуваною. Прошу повідомити мене про ваші заходи".

Редактор в и д а внитва спробував був дипломатично оборонити себе і настоював на своєму, але, зустрівшись з категоричною вимогою коректи, скапітулював, і рекляму книжки змінено.

Приємно відзначити й те, що Марія Галун-Блак у своїх книжках перед назвою „Україна" ніколи не вживає „the". Цієї маленької, але суттєвої справи чомусь не можуть зрозуміти ще багато наших навіть освічених людей, і дають себе переконувати, що так треба писати, хоч в англійській мові перед прямою назвою країни „the" ніколи не ставиться. Так, як „der", „die", „das" каже німцеві про рід іменника, так вказівник „the" каже англомовній людині про те, з чим вона має діло: з провінцією, з країною або з сукупною назвою країн.

ГОЛОС ЧИТАЧА

„БО ПОРА СЕ ВЕЛИКАЯ ЄСТЬ"

Цей рік визначили в ОН як Рік Прав Людини. Мабуть, нема на світі жадної країни, яка потерпіла б так, як Україна під большевицькою владою: п'ятдесят років нечуваного безправства, русифікації, арештів, засилання і винищування невинних людей, вимордення в 1933 році штучним голодом 7 мільйонів українських селян. Здавалось бо, що в 50-ліття існування тієї диявольської влади терор зменшиться, але знову чуємо про його загострення. Масовими арештами українських письменників і науковців Москва хоче завдати смертельного удару нашому народові.

І ось появились у вільному світі: лист В. Чорновола і його книжка „Лихо з розуму", лист Лук'яненка, присудженого до розстрілу, лист Юрія Шухевича, який уже 20 років карається в концентраційних таборах за те, що є сином Головного Командира УПА...

Що ми на це? Чи будемо мовчати?

Цей Рік Прав Людини мусимо використати. Нехай не буде ані одної нашої громади в Америці, яка б на своєму вічі не висловила протесту. Засипмо ОН, конгресменів і сенаторів меморіялами від усіх наших організацій, товариств і установ. У кожній місцевості хай постане відповідне бюро, завданням якого було б інформувати американську пресу про визвольні змагання українського народу.

На цей рік припадає 35-ліття Великого Голоду в Україні. Пригадаймо світові страшний 1933 рік, коли не було ні посухи, ні сарани, ні іншого стихійного нещастя — і в страшних голодових муках вимерло сім мільйонів наших братів і сестер. Світ тоді мовчав, мовчав він і про 10 тисяч заморд ованих у Вінниці, і про 500 наших жінок, що загинули під большевицькими танками в концтаборі.

Коли наші люди в Україні під большевицьким ярмом протестують, то тим більше ми на вільній американській землі мусимо підняти голос протесту перед цілим світом!

Лесьо Спєин

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р Михайло Данилюк

ВІДОМЕ І НЕВІДОМЕ ПРО ПІСТРЯКА

I

Недуга пістряка - рака така ж стара, як і людство. Хоч модерна медицина чимало внесла в її пізнання, все ж багато основних речей ще не розв'язано. Бо питання пістряка доходить часто до таємниць біологічного життя в його найменшому зародку, найпримітивніший клітині, а іноді і її окремих частин.

Щоб у популярній формі подати читачам інформацію про пістряка, обмежимося кількома основними відомостями. До цієї проблеми, очевидно, будемо ще не раз повертатись у майбутньому, бо вона і цікава, і дуже важлива.

Пістряк, що його багато народів називають раком, не має нічого спільного з справжнім раком, який водиться в річках та озерах. Назва ця постала, мабуть, із того, що пістрякова пухлина роз'їдає тканини людського тіла немов примітивна тварина, а крім цього іноді розростається в якомусь органі відногами, інфільтруючи малими чи більшими шляхами своє довкілля.

Пістряк — це дуже широке поняття, і означає воно ніщо інше, як злоякісний новотвір на якійсь частині тіла, але назва сама по собі не говорить про те, якого роду цей пістряк, який його оригінальний початок, який ступінь злоякісности і т. д. Бо тут треба взяти до уваги, що медицина розрізняє вже декілька сотень різнородних пістряків, які навіть не завжди один на одного схожі.

Пістряк — це в більшості випадків новотвір у формі пухлини чи наросту. Кажемо в більшості, бо, наприклад, пістряк крови, т. зв. левкемія, рідко творить якісь пухлини.

Відрізняється пістряк, однаке, від інших новотворів на людському тілі тим, що він — злоякісний, нищить довкілля, продаючись своєю тканиною в сусідні органи, а також висилає своїх „емісарів" у віддалені частини тіла, що творять там нові пухлини.

Треба згадати, що бувають новотвори й нешкідливі. Найпростішим прикладом таких новотворів є відомі всім бородавки на шкірі, чимало інших наростів - папіломи, молі і т. д. Вони мають границю росту, не розростаються до меж нищення довкілля. Бувають також нешкідливі нарости і на інших органах, які нічого не мають спільного з пістряком.

Усі новотвори або пухлини, байдуже чи вони доброякісні чи пістрякові, мають свій початок у якійсь тканині, виростають з тих самих клітин і залишаються такими ввесь час. Наприклад, бородавка, що починається з нашкірка, має в своїй будові лише шкірні клітини; товщак, що починається з клітин товщу під шкірою, виростає виключно товщевими клітинами; міом, який починається в деяких м'язах, розростається виключно м'язевими клітинами. І пістряк має такі ж властивості: він не з'являється десь взагалі, не переноситься з якогось повітря, а просто зароджується з певних клітин якогось органу і розростається виключно тими самими клітинами. Інакше кажучи, пістряк — це хворобливий розріст клітин якогось органу, який, втративши границі нормального росту, безконечно помножує свої клітини.

Для ясности візьмемо приклад. Пістряк шлунку завжди бере свій початок з клітин слизової оболони шлунку. Починається малим, мікроскопічним помноженням клітин у якомусь місці, яке з часом може витворити форму відкритої ранки, наросту і т. д., але множення клітин триває, аж поки не виросте справжня пухлина. Вона майже завжди тверда, густа в своїй структурі, але коли взяти її кусник під мікроскоп — це ніщо інше, як та сама слизова оболонка шлунку, має ту саму будову залоз слизівки, форму клітин та ін. Тут є лише одна основна різниця: нормальні клітини слизівки стабільні в своїй структурі, а клітини пістряка виявляють „дике" розмноження, хаос в рості, непорядок в розположенні. Медична патологія називає це явище невизріли м ростом, і всі клітини пістряка характеризуються н е з р ілістю структури, швидким розмноженням та агресивністю росту.

Крім цього, як згадано вище, властивість висилати свої клітини в інші частини тіла: одна чи більше клітин відривається від основної пухлини, іде шляхом кровобігу чи лімфатичної системи в інше місце, аж поки „застрягне" десь у вузькому місці. Там вона починає помножувати свої клітини і стає новою пухлиною, яка фактично є лише повторенням материної пухлини. Увесь цей процес називається метастаза.

Людське здоров'я або й життя нищить пістряк двома методами: 1. Механічним методом, коли він проростає якийсь орган і паралізує його нормальну функцію, наприклад, позбавляє шлунок можливости споживати їжу; також може прорости в інший важливий орган і знищити його, може зупинити обіг крови в частинах тіла, загальмувати жовч або інші протоки, замкнути кишку і т. д. 2. Фізіологічним методом, коли пістряк виснажує увесь організм, забираючи для свого росту найбільш поживні речовини з крови, вищачи білок організму, спопільнюючи обмін речовин та енергії, витворюючи трійливі відпадки і т. д.

(Далі буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина III

ПЕТРУША

(16)

Незабаром знов надійшов лист і Наталя почала збиратися в дорогу. Їде, мовляв, до Петруші, бо там треба влаштовувати помешкання на новому місці, дуже все запущене, і він сам ніяк не може того полагодити. Ось і поїхала. Залишила дітей, чоловіка, дім, господарство...

Але досить скоро повернулась. Казала, що полагодила справи, що Петруша запросив її з дітьми на вакації на Чорне море, щоб діти трохи того світу побачили та й здоров'я купелями в солоній воді зміцнили. Усе гаразд.

Але Наталя з бабусею ще про щось потиху розмовляли. А діти, донечки, уже досить великі та й цікаві, слово по слову дещо почули, скомбінували і зрозуміли, в чому річ. Мама їздила до дяді Петруші тому, що до нього приїхала якась дама і хоче, щоб він з нею одружився. А він того не хоче, але дуже рішково було їй то сказати, і він просив маму, щоб вона це їй пояснила і попросила її, щоб від'їхала від нього. Також ця дама приїздила до Петруші аж на Урал, і там хотіла того самого, але Петруша звідти нобіг, щоб від'їхав на цю нову посаду аж у Криму, тільки щоб позбутися тієї настирливої дами. Але вона не хоче дати йому спокою і приїхала за ним у Крим. Тільки коли з'явилась мама, то тій особі стало соромно, і вона від'їхала, але дядя Петруша боїться, що повернеться знов, а тому запросив маму з дітьми.

Мама сердилась на дітей, що підслухують та вигадують, і казала, що то все дурні фантазії, але бабуся сміялась і казала, що добре виховані дівчата не сміють такі речі знати, а тим менше про них комунебудь оповідати.

В кожному разі, бідний дядя Петруша мав з тим добрий клопіт. Та й посада та в Криму була для нього цілком невідповідна, зовсім другорядна, для якої й не треба було інженерського диплому. І як лише та справа з дамою була влаштована, Петруша переїхав на Донбас, де було для нього далеко ширше поле діяльности. Але бабуся після тієї події боялася, щоб знов не вчепилася до Петруші якась „марендоха" або не повернулась та сама, бо він до жінок має дуже м'яке серце. Тепер єдина рада — це одружитись. Нарешті на це вже крайня пора, бо залишиться старим кавалером. І знов бабуся згадувала про Надю.

Надя була вже трохи старша панна. Походила з попівського роду. Скінчивши гімназію з визначенням, успішно вчителювала і скоро була переведена до міської школи. Була солідна і дуже характерна. Складала гроші і вступила на вищі курси в Києві. Висока освіта для жінок тоді ще була рідкістю, і це бабусі дуже імпонувало. Імпонувало це і Петруші, і хоч певно його серце більше тягнуло за чарівною жіночою ніжністю, між за розумом і сильним характером, зрозумів, що він уже в такому віці, коли треба керуватися не почуттям, а розсудливим міркуванням.

Отже відбувся цей шлюб з розуму. Жили вони собі дуже добре, рівно, спокійно, культурно. Надя була жінкою поступових поглядів, співчувала революційному рухові, і вони, багато заробляючи, уділювали значну частку своїх заробітків на цю справу, а самі жили дуже скромно, кажучи, що грішно в таку добу, коли стільки ідейних людей томляться у в'язницях та на засланні, уживати безтурботно розкоші життя. Повинність, громадські обов'язки були у неї на першому місці, а радість життя, розваги та приємність лишала вона на потім.

Петруша дуже бажав, щоб бабуся жила у них, спочиваючи після господарських турбот. Отже, бабуся дала себе упросити і одного дня залишила насиджене місце в Наталиній родині, залишила своїх неслухняних внуків, і та й поїхала в спокійний, тихий дім до свого улюбленого Петруші та його достойної жінки.

Влаштували вони бабусю з найбільшими вигодами в своєму невеликому помешканні. Господарства жадного не мали — ні городу, ні саду, ні курки, ані пса, ні кота. В кімнатах була бездоганна чистота та порядок, жадних зайвих річей ані оздоб не було. Всюди повно книжок. Тримали дві служниці, які, на погляд бабусі дармували, бо варилося скромно без усяких присмаків та дасоців, тільки для бабусі присмажували часом яку солодку омлету або ліґуміну, бо вона зубів уже не мала і взагалі м'ясні страви лікар їй заборонив.

А нудота хоч пропади в тих порожніх, незатишних кімнатах, де що божого дня змивають підлоги, хоч нема жадної порошинки, бож діти нема, самі цілими днями на службі, гостей не приймають, лише дуже зрідка прийде хтось, і то ніякої гостини не роблять, тільки той чай з цитриною та яких пару сухариків. А розмови про самі страждання та утиски, що їх терплять борці за свободу.

— „І як їм то не надокучить? — думала бабуся. — Все одно й те саме, хіба нема нічого цікавішого в житті?"

Та ж Петруша бувало оповідав стільки цікавих пригод, і як він в родині бувало сміялися, коли він приїздив до Наталі та сипав жартами. А як тепер змінився! Не пізнати. Надя пустих розмов, бо він і мовчить".

Одного разу бабуся сказала Петруші, що не варто так дуже побиватися за тими борцями, бож вони самі собі винні, чом лізуть на рожен? Хіба ж може хоч і велика громада людей повставати та боротися з царем? Він же має військо, гармати, скарбницю. Державу і царя не можна повалити.

Петруша їй пояснив, що бабуся того не знає, але вже в давнину багато всяких царства упало, багато царських військ побито і багато царів загинуло. От хоч би й жидівське царство. Бабуся ж знає із св. Письма, що жидівське царство було зруйноване, а жиди розсілись по цілому світі.

— Ну, правда, але жиди Христа розп'яли, так за те їх Бог і покарав.

— Не тільки жидівське царство було зруйноване, було ще й римське царство, і те також розпалося.

Але бабуся, хоч не вміла ні читати, ні писати і ні до якої школи не ходила, не давалася:

— Римське царство загинуло, бо воно переслідувало православних християн, мучили їх, диких звірів випускали на святих мучеників. Бог покарав тих царів, і царство те розпалося. Не буде з того добра. І не має й з Надькою так за ним стояти.

Бабуся мала тверді й певні переконання, і трудно було щось на тому змінити.

Нудилась бідна бабуся у Петруші, не знала, що їй робити. Часами виходила до кухні, щоб бодай із служками перекинутись яким словом. Дівчата розказували, що де сталося в сусідстві або на базарі говорять. Але не подобалося це Наді.

— Ви, бабусю, — казала Надя, — лішпе не ходіть на кухню розмовляти з служками, не годиться вам з ними про всякі плітки говорити. Ми хочемо, щоб ці простих дівчата перейнялися вищими інтересами. Я їх записала на вечірні курси для неграмотних, принесла їм книжок, хай вчаться.

— „Ну, — подумала собі бабуся, — добре, що мене не тягнуть на ті курси".

(Далі буде).

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA, PA., 19141

ТИСЯЧУ П'ЯТСОТ ДОЛЯРІВ НА КОНЦЕРТІ ФКУ

Голова нюйоркського Відділу ФКУ Василь Жовнір (посередині) перебирає чек від Павла Добрянського. Зліва стоїть Іван Бандура.

Минулої неділі, 4 квітня відбувся в Ню Йорку Мистецький Вечір - концерт з нагоди роздачі фундаторських грамот для членів, які зложили на Фонд Катедри Українознавства 100 або більше долярів. Другою важною ціллю цього вечора було здобуття фондів на адміністративні видатки, через брак яких акція збірки на ФКУ була часто обмежувана, тому, що статут ФКУ не дозволяє уживати пожертв фундаторів на інші цілі. Щоб покривати різні видатки то члени нюйоркського Відділу ФКУ самі досі зложили понад 230 дол.

Крім фінансової жертвенности та безупинного труду представників ФКУ в Ню Йорку, якраз на цьому концерті треба відмітити патріотичний жест а саме безкорисну участь у програмі двох широковідомих мистецьких одиниць на терені нюйоркської метрополії, а саме: хору „Думка" (дир. О. Берник) і танцювального ансамблю „Верховина" (хореограф О. Ґенза) при осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку. До такого чисельного складу виконавців приєдналася і 12-літня учениця проф. Галини Клим — Ірина Пелех з Мейпливуду, Н. Дж., що фортепіяновим виступом теж дала свою пожертву на ФКУ. Екзекутива та Відділ ФКУ в Ню Йорку мають шану ось тут подякувати всім учасникам програми за їхній шляхетний вклад для ФКУ, а також і всім організаторам цього вечора, які спричинилися до його успішного переведення.

Як було б побажане, щоб наші різні мистецькі одиниці по всій Америці улаштовували подібні виступи для здобуття фондів на першу Катедру в Гарварді. Спільними зусиллями, а зокрема з молодечою участю, як ось сумівців у Ню Йорку, ми можемо багато спричинитися для скорого завершення збірки на ФКУ, а старше громадянство все нам дасть піддержку, бо тут ідеться про загально-українську справу.

Під час програми цього вечора були теж два приємні „виступи", а саме одного з членів хору „Думка" п. Івана Бандури з Бруклину, котрий пожертвував 500 долярів (крім попередніх 100) на ФКУ. Пан Бандура підкреслив важливість створення першої Катедри Українознавства у світі й також закликав до наслідування своїх друзів із хору. Іван Бандура ще з України співпрацював з молоддю, а також і тут в Америці, в Рочестері — організовуючи аматорські гуртки. Він, хоч самітний і вже п'ять років, як на пенсії, але все був і хоче бути в рядах активних діячів для української молоді не лише словом, але конкретною піддержкою.

Другим меценатом ФКУ на цьому Мистецькому Вечорі був 72-літній п. Павло Добрянський з Бронксу, котрий пожертвував 1000 долярів на Катедру. Також і цей щедрий жертводавець є самітний, хоч дещо довше в Америці, бо ще від 1913 року. Павло Добрянський мав довший час ресторан у Брукліні, а тепер живе зі своїм братом у Бронксі. Він уважає справу ФКУ великим ділом і тому до цього відповідно пристосувався зі своєю пожертвою.

Гордістю б'ється серце, коли бачимо, що ряди меценатів ФКУ ростуть, і коли в більшості помічаємо, що це старші люди, котрі не мають своїх дітей, зате щедро жертвують для майбутньої молоді, для майбутніх амбасадорів української справи в чужому світі.

Дай нам, Боже, більше таких меценатів, такої патріотичної молоді і старшого громадянства і ми завершимо почате велике діло на користь поневоленої, але нескореної України.

Д. Мотрук

ВИСОКЕ ВІДЗНАЧЕННЯ СВЯЩЕНИКА-ПАТРІОТА О. В. ТАНЧАКА

о. В. Танчак

Радісне й хвилююче почування сколихнуло серцями вірних, як рознеслась вістка в парохії Різдва Преч. Діви Марії в Ню Бронсвік, Н.Дж., про те, що Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви, Кардинал Йосиф Сліпий грамотою ч. 42/68, з дня 15 лютого ц.р. іменував Всесвітл. о. Василя Танчака — Почесним Крилошанином Митрополичої Капітули

„Доціюючи Вашу ревність за Божу славу, за добро святої Церкви і за спасіння душ . . ." — пишеться в грамоті про о. Василя, бо ціле нелегке життя цього священика це — постійне зусилля чинити добро в ім'я і на славу Божу.

Всесв. о. Танчак — син селян бл.п. Ілії і Параскевії, народився 26-го лютого 1895 року в Лісниках, пов. Бережани, Західня Україна. Був пильним учнем впродовж всіх років навчання, а богословські студії у Львові закінчив в літку 1921 р. з відзначенням. В часі першої світової війни навчання його було перерване, бо молодий, Василь Танчак був у війську, в рядах Українських Січових Стрільців, а відтак був приділений до штабу австрійської дивізії, як перекладач. В часі українсько - польської війни був інтернований і засланий поляками до табору полонених в Берестю над Бугом, де захворів на тиф.

Дня 4-го грудня 1921 р. Василь Танчак став священиком, рукоположений Преосвященним Кир Йосифом Боцяном.

Душпастирював в Мшані коло Львова, опісля в парохії Рибники - Котів, Бережанського деканату. З усім запалом поринув в працю для церкви і свойого народу. У Рибниках відбудував знищену церкву, а в Котові довів майже до закінчення будову нової мурованої церкви. Парохіянам допомагав в налагодженні господарського і громадського життя по страшнім воєнні́м знищенні. Батьків закликав і спонукував їх посилати здібніших дітей до середніх шкіл в Бережанах. Кілька з них покінчили високі студії, а два стали священиками.

Будучи парохом в Серниках середніх і Серниках долішніх в Рогатинському повіті, відбудував там приходство й інші будинки. Душпастирська праця була нелегкою з приводу жвавої активности лівих партій, ворожости польського двора і польського католицького священика. Дошкулювала теж важка недуга запалення суглобів, яка залишила прикрі сліди по сьогоднішний день.

На парохії в Янчині відновив церкву й інші будинки, брав участь в культурно громадському житті тієї громади, і в рямках деканату в Перемишлянському повіті. Був головою Надзірної Ради Повітового Союзу Кооперативів, членом Управи українського банку в Перемишлянах та в Управах інших установ.

В 1936 р. був іменований містодеканом, а в 1940 р. деканом Нараївського деканату.

В 1944 р. з уваги на ворожу московську навалу на наші землі мусів, за дозволом духовної влади, податися на захід.

В Баварії працював у фабриці. З приходом американських військ весною 1945 р. організував душпастирство для наших робітників у містечку Герцоґенаурах, а в 1946 р. душпастирював серед студіюючої молоді в університетському місті Ерлянґені.

В 1950-му році приїхав до Америки, де за дозволом Кир Константина Богачевського зорганізував українську парохію в Ню Бронсвік, Н.Дж. і душпастирює з ревністю по сьогоднішній день.

Недаром у грамоті Кардинала Йосифа пишеться: „. . . за Ваші прикмети ума і серця, як також велику і плодотворчу Вашу працю...", бо зорганізування парохії з нічого — річ не легка. Треба було багато трудностей перебороти, багато терпеливости, послідовности, праці. Члени нашої парохії живуть не в одній місцевості, а в багатьох, довкруги нашої церкво, часто у віддалі понад 20 миль.

Ось лише найбільш наглядні висліди майже 17-ти літньої дії нашого отця Крилошанина в ЗСА: в центрі Ню Бронсвіку пишається гарна, простора, мурована наша церква — прекрасний будинок, в якому вміщаються теж приміщення для школи і дві залі. Окремо є ще один будинок з кількома кімнатами і невеликою залею. Суботня школа, що її зорганізував о. Танчак, діє пляново, без перерв вже майже 16 років. Цього року навчається в ній 90 дітей. При церкві є Сестрицтво, хор, вітарні дружинники, бібліотека. З церковних приміщень користають молодечі організації Пласт і СУМА, гурток для вивчання народніх танків, як теж і інші наші громадські установи.

На кожному кроці заохочує наш парох батьків і діточок зберігати наші релігійні і народні традиції, плекати українську мову, зберігати нашу українську духовість, і тому він всіма силами і заходами сприяє. Отець Танчак неструджено працює, не зважаючи на вік і на не дуже то кріпке здоров'я. Він жертводавець на численні українські національні цілі. Зокрема підтримує українське студентство, є одним із перших членів Фонду Катедри Українознавства. Завжди купує майже кожну добру українську книжку, спішить із грошовою поміччю українцям і поза рямками нашої парохії. Найбільша його турбота і любов, — це українські діти. Ними безнастанно клопочеться і для них трудиться.

Всесвітл. о. Танчак був іменований в часі Архиєпархіяльного Собору у Філядельфії, в 1959 р. архиєпархіяльним консультором на протяг десятьох років. В квітні 1965 р. Верховний Архиєпископ, Кардинал Йосиф іменував о. Василя Митрополичим Радником.

До ґратуляцій і побажань всього найкращого Отцю Василеві з приводу його піднесення до гідности Крилошанона Митрополичої Капітули приєднюються члени нашої парохії і, молячи Всевишнього Господа про дальші ласки і благословення для цього священика і патріота, бажають діждати тих радісних хвилин, коли ми всі разом могтимемо відзначити Ваш золотий ювілей — 50-ліття священства в 1971 р.

На Многі Літа, Отче!

Богдан Тарнавський

З ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС

У стараннях дати якнайкращу забезпеченеву службу членам та обслугу секретарям відділів, Головна Канцелярія Українського Народного Союзу значно приспішила висилку місячних виказів і рахунків та грамот нових членів. В цьому місяці всі викази і рахунки, за виїмком відділів, які спізнилися із розчисленням за попередній місяць, були вислані відділам вже 11-го квітня, тобто в четвер минулого тижня. Так же само минулого четверга вислано вже грамоти нових членів до всіх відділів, щоб вони мали їх вже вкінці минулого тижня.

Головна Канцелярія просить секретарів, щоб вони присилали аплікації нових членів, як тільки їх виповнять, не чекаючи на кінець місяця, як теж, щоб вони присилали місячні розчислення із зібраних членських вкладок не пізніше, як до останнього дня даного місяця. Це багато допоможе Головній Канцелярії висилати відділам скоріше місячні викази і рахунки та грамоти нових членів.

Писанка нашим „в'єтнамцям"

Коли ми приготовляємося зустрічати світлий празник Христового Воскресіння, — то лучимося думками з нашими рідними у старому краю, зокрема з тими місцями, де ми колись святкували Великодні Свята з усіми звичаями і традиціями.

Але не можемо забувати за тих наших хлопців, що їх доля закинула аж до далекого тропікального В'єтнаму, де вони серед джунґлів, постійної небезпеки з боку ворожих „снайперів" і мін зустрічатимуть цього року Великдень.

Вони боряться там з комуністичним поліпом, інспірованим з тієї самої Москви, що 50 літ тому витягнув був свої загребущі рамена по Україну.

Для них буде великою приємністю дістати Великодну карточку з писанками, з Великодними обрядами, чи малий пакуночок з сухарями, м'ясними консервами та законсервованими овочами, з українським друкованим словом, журналом чи книжечкою. Деякі наші жіночі організації, Відділи СУА і ОЖ ООЧСУ, висилають святочні картки й пакуночки нашим „в'єтнамцям", також деякі наші добросердечні люди дбають про розраду й розвагу для наших молодих „в'єтнамців", за що належиться їм слова щирої подяки і вдячности.

Зокрема члени УНС повинні пам'ятати і дбати про наших „в'єтнамців" - союзовців, і не дати їм відчувати самотність серед чужої й непривітної азійської країни.

Відділи УНС повинні пам'ятати про своїх членів — „в'єтнамців", а „Свобода" повинна подати список наших „в'єтнамців", щоб їх привітати з Великодними Святами.

Батько „в'єтнамця-союзівця"

ТАЇСЬКИЙ (СІЯМСЬКИЙ) МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ТОНАТ ХОМАН ЗАЯВИВ, що Таї і інші вільні азійські держави будуть рішуче противитися, щоб ЗСА підписали з комуністами угодівський мир коштом Південного В'єтнаму.

Ню Йорк, Н. Й.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „ОБНОВА"

25-го лютого в школі церкви св. Юрія відбулися загальні збори членів товариства українських студентів „Обнова". Збори відкрив молитвою о. д-р В. Ковалик та виголосив цікаву і змістовну доповідь про ідеологічні засади та завдання товариства.

Після дискусії над доповіддю приступлено до відчитання звітів секретарки та скарбника. Отець д-р В. Ковалик подякував уступаючій управі за працю та перевів вибори нової управи, до якої ввійшли: голова — Орест Федун, заст. голови — Маруся Шевчук, секретарка Ляля Пришляк, скарбник — Юрій Шевчук, імпрезовий референт — Володимир Лойко, секретар комунікації — Володимир Касіян та референт зв'язків і преси Хризанта Камінська.

Новій управі доручено уложити плян праці на слідуючий рік. Закрито сходини молитвою.

Хризанта Камінська —
Пресовий реф.

МИСТЕЦЬКИЙ КОНКУРС ОБВУА ЗАКІНЧЕНИЙ

Конкурс на образотворчу композицію, проголошений Об'єднанням б. вояків українців в Америці з нагоди 50-річчя відродження державного війська України, вже закінчений — всупереч деяким помилковим проголошенням в газетах. Його остаточний термін був визначений до кінця березня, а не кінця квітня ц. р. А 4 травня ц. р. скликано до Філядельфії жюрі конкурсу.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що дня 14-го квітня 1968 року несподівано відійшов на Вічний Спочинок наш Улюблений

МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ТАЛАНЧУК

в 57-му році життя.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 17-го квітня 1968 року з похоронного заведення Литвин і Литвин в Ірвінґтоні, Н. Дж.

В глибокім смутку і жалю лишаються:

дружина — СТЕФАНІЯ
син — ВОЛОДИМИР

З глибоким сумом повідомляємо все Членство ООЧСУ — 1-ий Відділ в Нюарку, Н. Дж. і все Громадянство, що несподівано відійшов у Вічність наш прикладний Член

бл. п.

ВОЛОДИМИР ТАЛАНЧУК

Родині Покійного складаємо наше глибоке співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ

ПОДЯКА

Всім Друзям, Товариствам та Організаціям, що так сердечно відгукнулися та підтримали нас духовно в тяжкі дні по несподіваній смерті, 13-го березня 1968 року нашої Незабутньої Сестри

ОЛЬГИ АРНОЛЬДОВНИ НУЛІШЕР

висловлюю глибоко відчуте СПАСИБІ.

Л. МАРГОЛІНА

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

БОЇ НА ВІДТИНКУ КЕСАНЮ

Після звільнення від комуністичної облоги уфортифікованого американського табору Кесань зараз на південь від здемілітаризованої смуги між двома частинами поділеного В'єтнаму, американські і південно - в'єтнамські державні війська прочищували довкільний тепер від ворога та здобували назад горби й позиції, що їх втратили були в січні цього року. На цій карті зазначено високий горб 881, що його в минулому тижні здобули американські вояки.

В Дітройті завершується підготова турніру круглів УНС

Дітройт. Миш. (В.П.). — Третій турнір круглів Українського Народного Союзу відбудеться вже в суботу, 27-го квітня 1968 року, у Thunderbowl Lanes and Lounge, 4200 Allen Road, Allen Park, Michigan, біля Дітройту. Після відбутих двох нарад організаторів турніру УНС гол. контролера Івана В. Іванчука та гол. радних Галини Олек і Андрія Джули з комісією Окружного Комітету УНС в Дітройті у складі: В. Дідик, голова, Я. Базюк, заступник, В. Папіж, секретар, М. Ярема і Д. Кошильовський, члени, — приступлено до реалізації намічених плянів. Михайло Ярема організує дружини в Дітройті, а Петро Мудрий у Віндзорі, Онт. Ці новозорганізовані дружини УНС братимуть участь вперше в такому кругольному турнірі. Безпосередньо по закінчені змагань відбудеться бенкет, на якому будуть вручені нагороди переможцям. Майстром церемонії бенкету буде Володимир Борискевич-Бойд. У бенкеті візьме участь о. прелат Михайло Бохневич, інж. Василь Колодчин — голова Метрополітального Відділу УККА в Дітройті, відомий мистець Едвард Козак та інші визначні особи. До ряду атракцій програми бенкету включено теж виступ молодого співака Олега Хміля. Для гостей з Дітройту призначено доволі обмежену кількість квитків вступу. Їх можна одержати в кожного секретаря відділу УНС в Дітройті.

У перенаселеному Харкові плянують збудувати підземну залізницю

Київ. — У Харкові вже живе понад один мільйон людей. Транспортовий рух став неймовірно важкий, особливо в центрі міста, де, як повідомляла „Радянська Україна" з 6 квітня, „середня швидкість транспорту дорівнює швидкості пішоходів, а в годину „пік" іще менша". Вже тепер, щоб „стримати механічне зростання населення і зменшити кількість заміських „поїзників" (а їх приїздить сюди щодня близько 200 тисяч), вирішено обмежити будівництво нових заводів, а частину наявних перевести в інші міста області". Далеко на околиці Харкова переводять науково-дослідні інститути, різні установи, навчальні заклади. В Харкові тепер 100.000 студентів, їх сконцетровують у тому перенаселеному місті для швидшої русифікації. Довкола Харкова проклали майже 100-кілометрову кільцеву дорогу для автотранспорту. З 1969 року розпочнеться будівництво підземної залізниці — „метрополітену", чи „сабвею". Залізниця зв'яже околиці з центром міста, де між Холодною горою, Південним вокзалом і центром плянується 13 станцій, на шляху в 18 кілометрів довжиною. Здебільшого станційні зупинки будуть збудовані неглибоко під землею, так що на тих станціях не буде ескалаторів — рухливих сходів. В районі залізничних вокзалів „Левада" і „Лосеве" пасажири з підземки зможуть пересідати на залізничні потяги. Тунелі підземки будуть охолоджуватись влітку автоматичним розбризкуванням води. Скільки триватиме будівництво і як будуть оформлені з мистецького боку станції в тому дуже зросійщеному місті України, з насланим чужим елементом, газети не повідомляють.

УСК переміг „Гунґарію" 1:0

В минулонедільних змаганнях за мистецтво „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу дружина УСК-у Ню Йорк перемогла з рахунком 1:0 „Гунґарію", суперника, який завзято боровся, щоб здобути хоч одну точку, важну для його залишення в цій найвищій клясі Н.А.Ф. Союзу. Одинокі ворота зустрічі стрілив Вілсон на 20-ій хвилині гри з подачі Чорного. До цих змагань виступила дружина УСК-у у відмолодженому складі з молодими українськими змагунами. Після цієї перемоги УСК займає п'яте місце в табелі „Великої Десятки" з точками 17:13 і відношенням воріт 28:19. До кінця сезону залишились УСК-ові ще три гри.

ФАЛЬШУЮТЬ НАРОДНУ ПІСНЮ

У кеґебівському виданні для українців за кордоном „Вісті з України" ч. 8 з лютого ц. р., крім „досягнень У.ССР" та наклепницьких матеріялів на діячів різних українських середовищ у вільному світі, надруковано текст пісні „Ой у лузі та і при березі", з підзаголовком „Українські народні пісні". З перших рядків у ній сфальшовано текст. Подано: „Ой у лузі та і при березі червона калина, породила та і удівонька хорошого сина" — треба: „Породила молода дівчина хорошого сина". У цій пісні критично згадується про запорожців.

НАРКОТИКИ В СССР

„Радянська Україна" з 4 квітня повідомила про різні рішення Пленуму так зв. Верховного Суду СССР. У повідомленні, між ін., сказано: „Увага судів звернута на необхідність присічення негативного впливу на неповнолітніх з боку дорослих осіб. У разі встановлення участі дорослих у розпиванні спиртних напоїв або вживання наркотиків разом з неповнолітніми, обвинувачуваними в злочині, суди повинні залежно від встановлених обставин обговорювати питання про застосування до цих осіб заходів громадського чи адміністративного впливу, а в разі втягнення ними неповнолітніх у пиятцтво, жебрацтво, азартні ігри — і про притягнення їх до кримінальної відповідальності." Названий московський Пленум знову поручив місцевим судам уважно вивчати всі судові скарги, але як їх вивчають на практиці — знаємо з листів засуджених у Мордовії.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СЕРЕДА, 17-го КВІТНЯ 1968 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Клюб Поступовий — 70 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі, 96 Fleet St., Просимо всіх членів прибути на збори, бо дуже важні справи є до полагодження. — М. Жук, секр.

СУБОТА, 20-го КВІТНЯ 1968 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорноморська Січ — 14-ий Відд., о год. 7-ій веч. в Січовім приміщенні при 690 Sanford Ave. Проситься чл. прибути та вирівняти свої залеглості. — В. Головський, предс., Ф. Мікулинець, кас., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го КВІТНЯ 1968 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 64 Відд., о год. 2:30 по пол. у Віщярського на 482 Мейн Стр. Проситься всіх чл. на збори. — І. Бурний, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд., о год. 1-ій по пол. в приміщенні УНДому при вул. Мартін. Проситься чл. прибути і вирівняти свої залеглості. — І. Смерека, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75-ий Відд. о год. 1-ій по пол., в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься чл. прибути та вирівняти свої залеглості. — С. Леськів, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Збирання вкладок від членів Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102-ий Відд., зараз по співаній Сл. Божій в залі церкви св. Иосафата, 5720 State Rd. — М. Бобечко, секр.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресв. Тройці — 320 Відд. (не 14 квітня, тому, що припадає Великдень), о год. 1:30 по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Проситься чл. прибути на означений час та вирівняти чл. вкладки. — Т. Хай, предс., І. Малко, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відд., о год. 11:30 ранку в церковній залі при Філморе і Онейда вул. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. Чл. вкладки можна вплачувати кожної неділі у вище згаданому часі і місці. — І. Вула, гол., п-ні М. Гаравус, фін. секр., П. Гаравус, касир.

Посмертні згадки

ІВАН БЕГЕН, довголітній член УНС 72 Відд. ім. Івана Франка в Тайтусвіл, Па., помер 11-го лютого 1968 р. по довгій хворобі. Покійний народився в 1894 р. в Татаринові, Городецького пов. До Америки прибув 1913 р. Працював при Пенсильвенській залізниці. Полишив в смутку дружину Юлію, сина Михайла і дочки — Марію і Анну, 2 внуків. Покійний був щирим українцем, працьовитим і добрим батьком та мужем.

Вічна Йому Пам'ять!

ТАРЗАН, ч. 5983. Тарзан з'являється!

PANIC GRIPPED THE MEMBERS OF THE MOVIE TROUPE WHEN THEY DISCOVERED THAT IVY VINES HAD DISAPPEARED DURING THE NIGHT.

10-6-5983

Паніка найшла на всіх членів кінової дружини, коли вони дізналися, що Айві Вайнс зникла вночі.

AND THEN, TO ADD TO THE CONFUSION, A BRONZED GIANT DROPPED DOWN IN THEIR MIDST!

І тоді, щоб збільшити збентеження, бронзовий велитень скочив згори між них!